

**kojetínský
kulturní
kalendář**

LEDEN 1996

P. f. 96

VÁŽENÍ SPOLUOBČANÉ,

na začátku nového roku 1996 bych se chtěl ohlédnout za uplynulým rokem, který byl prvním rokem po zvolení nových zastupitelských orgánů v komunálních volbách na podzim roku 1994.

Na základě „Programu rozvoje města“, který byl přijat městskou radou a zastupitelstvem, byla v oblasti zlepšení životního prostředí provedena úprava parku v Palackého ulici tak, aby po opuštění bikrosové tratě sloužil občanům k oddechu a komunikačnímu spojení sídliště Sever se středem města. Dokončena bude v jarních měsících, zasazením laviček a odpadkových košů.

Dále byla ukončena I. etapa a zahájena II. etapa plošné plynofikace města, s celkovými investičními náklady 8,7 mil. Kč. Plynofikace kotelen – ZŠ ul. Sv. Čecha, DPS nám. dr. E. Beneše si vyžádala náklady 1,55 mil. Kč. V kotelně v ul. Nová instalovaly Technické služby kotel na přípravu teplé užitkové vody nákladem 0,3 mil. Kč a na měřiče tepla ve stávajících kotelnách byly náklady 0,75 mil. Kč.

Z dalších investičních akcí byla dokončena I. etapa „Vodovodu Koválovice“ a realizována II. etapa s rozvodem pro místní části, nákladem 1,4 mil. Kč. Pro rok 1996 zbývá dofinancovat tuto akci částkou 0,7 mil. Kč. Byla zahájena přístavba Klubu důchodců v ul. Husově s nákladem 1,4 mil. Kč s termínem dokončení 03/96.

Havarijní stav odkanalizování „červených domků“ v ul. Padl. hrdinů, byl vyřešen Technickými službami vybudováním kanalizačního řadu a likvidací septiků v ul. M. Gardavské, nákladem 0,35 mil. Kč. Z účelové dotace na infrastrukturu od ministerstva financí ve výši 1,2 mil. Kč, kterou město obdrželo začátkem listopadu, byly provedeny povrchové úpravy parkovišť v ul. Nová a Tyršova, osvětlení dvorních částí obytných domů ve Sladovní ul., chodníky v ul. Palackého, St. Masara a Bří. Šmejdoců, které jsou před dokončením.

Z investic, na kterých se město finančně nepodílelo je nutno uvést kanalizační řady v ul. Nová, Dudíkova, Polní, Blanská (investice VaK), instalace nových veřejných telefonních stanic (SPT Telecom), rozšíření sítě kabelové televize, nové elektrické rozvody Lešetína (Severomoravská energetika), osvětlení této části realizovaly Technické služby nákladem 0,5 mil. Kč.

Samostatně je nutné se zmínit o objektu radnice. Na základě podepsané dodavatelské smlouvy z 8/94 na opravu fasády, bylo nutné dopracovat potřebnou projektovou dokumentaci, rozšířit o další nutné práce – přeložení elektrorozvodů, odkanalizování, výměna bednění a krytiny krovní části. Bohužel při realizaci této opravy došlo 9. srpna k požáru a o způsobených škodách jsem vás již dříve informoval. V současné době je provedena výměna stropů nad 2. podlažím, krov a konstrukce věže s provizorní krytinou.

Městská rada na svém lednovém zasedání provede vyhodnocení výběrového řízení na dodavatele zbývajících celkové rekonstrukce. Pro získání úvěru na realizaci je v současné době vedeno jednání s ministerstvem financí a peněžními ústavami.

Bohužel přes veškeré úsilí a jednání na ústředních orgánech se doposud nepodařilo zajistit finanční prostředky na odkoupení rozestavěného objektu 6 bytových jedno-

tek a jeho následnou rekonstrukci na 16 byt. jednotek Domu s peč. službou.

Město technicky zajistilo projektovou přípravu a stavební povolení na rekonstrukci účelové komunikace kolem Cukrovaru a Selika, se záměrem částečného svedení nákladní dopravy, hlavně v období řepné kampaně a to již v letošním roce.

Záměr na zprovoznění tratě Kojetín–Tovačov pro osobní přepravu byl na základě dohody s městem Tovačov a ostatními obcemi pozastaven, s ohledem na neujasněnost dotací ČD.

V roce 1996 je hlavním cílem provést rekonstrukci radnice, pokračovat v plynofikaci města, získat stálou dotaci na další dobudování chybějící infrastruktury, realizovat úpravu základních škol na základě získané státní dotace z ministerstva školství, ukončit akci „Vodovod Koválovice“, přístavbu klubu důchodců, zahájit rekultivaci a zajištění skládky TDO v Popůvkách. Mimo těchto úkolů je ještě v dalších oblastech života našeho města stále co zlepšovat ke spokojenosti občanů.

Chtěl bych touto cestou poděkovat členům městského zastupitelstva, městské radě a členům komisí, pracovníkům Městského úřadu, Městského kulturního střediska, Technických služeb a všem občanům našeho města, kteří se aktivně podíleli na výsledcích uplynulého roku.

Věřím ve stejně úspěšnou spolupráci při plnění dalších úkolů pro rozvoj našeho města.

Vážení spoluobčané, přeji vám všem v novém roce 1996 hodně zdraví, štěstí a úspěchů v osobním životě.

ing. Karel Werner
starosta

O ČEM JEDNALA MĚSTSKÁ RADA NA SVĚM ZASEDÁNÍ DNE 14.12.1996

- provedla kontrolu usnesení z poslední rady 16.11.1996,
- vzala na vědomí zprávu Mgr. Prášila o koordinaci činnosti ZUŠ, MěDDM a MěKS a uložila věnovat se této věci v přípravě školního roku 1996/97,
- vzala na vědomí nákup přídavného zařízení pro městskou policii za účelem telefonního spojení s hlídkou,
- vzala na vědomí zprávu o leasingových splátkách na kotelnu ul. Dudíkova,
- vzala na vědomí zprávu starosty o stavu zajišťování financování rekonstrukce radnice a technická řešení zpevnění základů radnice, mimořádná rada, rozšířená o členy investiční komise je svolána na 28.12.1995,
- vzala na vědomí zprávu o jednání s ČSAD ve věci dopravní obslužnosti a finanční účasti města a uložila zástupci starosty jednat o možnosti zajistit tyto služby soukromým dopravcem,
- vzala na vědomí zprávu o znovuzprovoznění sauny v areálu Školního statku

- a uložila zástupci starosty zajistit provoz do 1.2.1996,
- na základě rozpracování úkolů MZ z 28.11.1995 uložila:
 - řediteli TS zpracovat finanční zhodnocení domu čp. 385,
 - majetkoprávnímu odboru zveřejnit podmínky Fondu rozvoje bydlení na rok 1996,
- uložila majetkoprávnímu odboru projednat se ŠS a ZOD úhradu nájemného dle zák. 221/91 Sb. a 183/93 Sb.,
- vzala na vědomí informaci o toku financí do konce roku 1995,
- vzala na vědomí zprávu o přípravě rozpočtu na rok 1996,
- souhlasila s koupí části pozemku st. pl. č.74/2 v k.ú. Popůvky o výměře 43 m²,
- vzala na vědomí informaci o záměrech uchazečů o koupi domu čp. 55 a odložila projednání prodeje na lednové zasedání MR,
- projednala návrh bytové komise na přidělení nájmu obecních bytů a bytů v DPS. Schválila 1 byt a 1 byt v DPS, ostatní případy předala komisi k prošetření,
- vzala na vědomí zprávu MěKS o využití kina Haná,
- projednala návrh odměn ředitelům řízených organizací,
- vzala na vědomí zprávu o výsledcích kontrol na MěÚ a řízených organizací,
- schválila organizační směrnici MěÚ při provádění pokladních operací,
- schválila termíny a obsahový plán jednání MR a MZ na rok 1996,
- souhlasila s uzavřením pojistných smluv na majetek města,
- jmenovala na základě výběrového řízení ředitelku MěDDM,
- doporučila MZ jmenovat Mgr. Prášila do školské rady ŠÚ,
- vzala na vědomí stanovisko Okresního hygienika k zařazení Zvláštní školy a uložila zást. starosty jednat se ŠÚ Přerov o řešení situace,
- jmenovala pí. Dagmar Hönnigovou zástupkyní předsedkyně komise pro projednávání přestupků,
- jmenovala starostu do konkurzní komise na místo ředitele SOU stavebního v Kojetíně,
- projednala žádost a stížnost občanů z ul. St. Masara a Bří. Šmejdoců a uložila odboru výstavby a architektonické komisi navrhnout řešení,
- projednala žádost ČSZ v Kojetíně ve věci nájemného v zahrádkářských koloniích a schválila úpravu nájmu 0,65 Kč/m²/rok,
- vzala na vědomí zadání prodeje nemovitostí realitní kanceláři,
- schválila příspěvek z rozpočtu 1995 oddílu stolního tenisu a ledního hokeje ve výši 5 tis. Kč,
- vzala na vědomí zprávu zást. starosty o stavu příprav na zahájení činnosti městského infokanálu,
- vzala na vědomí dopis M. Kubáňové,
- projednala zápisy z komisí městské rady.

ZÁSADY PRO PRODEJ BYTU

Čl. I.

Stanovení ceny

Základní cena bytu je stanovena znaleckým posudkem na základě vyhlášky č. 178/94 Sb. o oceňování staveb, pozemků a trvalých porostů.

Od ceny stanovené znalcem se odečtou násl. slevy :

- a) 5 % – jestliže se všichni nájemníci dohodnou na jednorázovém odkoupení celého domu,
- b) 80 % – pokud nájemce využije první nabídky v zákonné lhůtě 6–ti měsíců,

K ceně bytu budou připočteny náklady na potřebnou dokumentaci (např. znalecká ocenění, geometrická zaměření aj.) a daň z převodu nemovitosti. Dále se k ceně bytu připočítá i zůstatková cena vybavení bytu, které uživatelé dostanou po schválení „Zásad pro prodej bytů“.

V případě prodeje bytů třetí osobě bude prodej uskutečněn za cenově nejvýhodnější nabídku pro město.

Čl. II.

Způsob úhrady kupní ceny

1. Úhrada kupní ceny bude provedena nabyvatelem:

- a) V plné výši před podpisem kupní smlouvy. Při této jednorázové úhradě bude poskytnuta 10% sleva z kupní ceny.
- b) Úhrada bude provedena ve dvou splátkách a to 40% kupní ceny bude uhrazeno před podpisem kupní smlouvy a dodatek do 15 dnů po provedeném vkladu do katastru – při takto provedené platbě bude poskytnuta sleva ve výši 5% z kupní ceny.
- c) Úhrada kupní ceny bude provedena ve čtyřech splátkách a to první splátka ve výši 40% před podpisem kupní smlouvy, druhá splátka ve výši 20% kupní ceny do 1 roku po provedeném vkladu, třetí splátka ve výši 20% do 2 let a čtvrtá splátka ve výši 20% do 3 let.

V případě prodeje na splátky se kupitel v kupní smlouvě zaváže, že po dobu než uhradí celou kupní cenu městu, tento byt neprodá.

Čl. III

Postup realizace prodeje bytů

- a) Vlastník oznámí dispozici s majetkem města na úřední tabuli. Toto oznámení bude obsahovat schválené zásady prodeje a seznam domů a bytových jednotek určených k prodeji.
- b) Zajistí podklady pro prohlášení vlastníka dle § 5 zákona č. 72/94 Sb. a registraci tohoto prohlášení na katastrálním úřadě.
- c) Vlastníci budou muset vytvořit společenství vlastníků jednotek a dohodnout se, kdo bude podle jejich vlastních pravidel spravovat dům jako celek (tj. fyzická nebo právnická osoba).

Pokud zůstane část bytů v domě ve vlastnictví města je nutno se opět dohodnout o správě domu, pravidlech pro správu domu včetně přispívání na plánované nebo provedené opravy. V případě většinového spoluvlastnictví města budou správou pověřeny Technické služby Kojetín. V opačném případě se město přizpůsobí návrhu většiny spoluvlastníků.

Jestliže se nájemníci na správě nedohodnou budou jako správce určeny Technické služby Kojetín.

Vlastníkům bytů budou služby spojené se správou domu poskytované za úplatu.

d) Odprodej bude prováděn následujícím způsobem :

- zaslat návrh smlouvy všem nájemníkům v domech, které se budou prodávat. V nabídce bude uveden konkrétně návrh smlouvy, tzn. podmínky prodeje. Zde platí zákonná lhůta 6 měsíců, ve které se nájemník může vyjádřit k nabídce. Tuto lhůtu nelze zkrátit.
- po uplynutí 6–ti měsíční lhůty, v případě záporné odpovědi ze strany stávajících nájemníků budou byty zveřejněny včetně podmínek odprodeje,
- nájemníkovi bude zaslána nová výzva, po dobu 3 měsíců má nájemník opět předkupní právo za podmínek stanovených v čl. I. písm. b),
- pokud se nájemník nevyjádří ani v této poslední lhůtě jeho předkupní právo zaniká,
- prodej bytů za tržní cenu, jestliže bude víc zájemců, byt bude postoupen do aukce.

Čl. IV.

Závěrečná ustanovení

1. Bude upřednostňován prodej všech bytů v domě. Jestliže všichni nájemníci nebudou mít o koupi zájem, bude možný i odprodej jednotlivých bytů.

MĚSTO KOJETÍN

podle zák. č. 367/1990 Sb. o obcích, v úplném znění zák. č. 410/1992 Sb. § 36a odst. 4 zveřejňuje prodej obecních bytů a to :

1. prodej
 - a) prodej jednotlivých bytů fyzickým osobám
 - b) prodej celých domů pouze právnické osobě
2. domy v nichž se budou prodávat byty
 - dům čp. 51, Komenského nám.,
 - domy čp. 160, 161 ul. Kroměřížská,
 - dům čp. 339, ul. Sladovná,
 - dům čp. 371, Palackého sady,
 - dům čp. 800, ul. M. Gardavské
 - domy čp. 898, 899, 900, ul. Rumunská,
 - dům čp. 906. ul. Kuzníková,

domy čp. 907, 908, ul. Nádražní,
dům čp. 945, ul. Kroměřížská,
dům čp. 1178, ul. Rumunská
dům čp. 1179, ul. Jiráskova,

– prodej zbývajících bytů v domech :

dům čp.57, nám. Masarykovo,
dům čp.1172, ul. Kuzníkova,
dům čp. 1204, 1205 ul. Sv. Čecha.

ing. Karel Werner
starosta

PŮJČKY Z FRB – K V ROCE 1996

V souladu s obecně závaznou vyhláškou města Kojetína o vytvoření a použití účelových prostředků „Fondu rozvoje bydlení na území města Kojetína“ vyhláší MěÚ výběrové řízení pro poskytování půjček na opravy a rekonstrukci bytového fondu. Půjčky jsou poskytovány za výhodných úrokových podmínek. Podrobnější informace jsou zveřejněny na úřední tabuli, vývěsních skříňkách MěÚ, nebo se zájemci mohou informovat přímo na majetkoprávním odboru MěÚ v Kojetíně, kde obdrží i formulář žádosti.

Z fondu se poskytuje půjčka na níže uvedené účely:

- obnova střechy starší 20 let,
- zřízení plynového nebo elektrického topení ve stávajícím domě,
- dodatečná izolace domu proti spodní vodě,
- obnova fasády domu včetně oplechování u domů starších 20 let,
- zateplení obvod. pláště domu staršího 5 let,
- vybudování WC, koupelny, nebo sprchového koutu v bytě, kde dosud není,
- zlepšení napojení na kanalizaci – nová ČOV,
- při půdní nástavbě bytů rušící ploché střechy,
- při vestavbě nového RD – proluka v řadové zástavbě,
- zřízení plynového nebo elektrického topení při nové výstavbě.

Termín na podání žádosti o půjčku z FRB–K je od 22. ledna do 29. února 1996.

NABÍDKA KABEL PLUS – JIŽ 22 TV PROGRAMŮ

Společnost Kabel Plus připravila pro své klienty od 1.1.1996 již 22 TV programů. Perličkami programové nabídky Kabel Plus jsou především vlastní filmový kanál Kabel Plus Film, který vysílá již 24 hodin denně a všechny zahraniční filmy

jsou uváděny v českém jazyce, české verze vybraných sportovních přenosů nejznámějšího sportovního kanálu EUROSPORT, české verze některých starších hollywoodských filmů programu TNT či vysílání slovenské satelitní společnosti VTV, která uvádí spoustu české, slovenské a zahraniční produkce. Všechny zahraniční filmy jsou opět dabovány do českého či slovenského jazyka.

V nabídce Kabel Plus zůstává, i po jeho zakódování, nejoblíbenější hudební kanál MTV a paleta hudebních programů je dále zpestřena programy VIVA II, hudebním kanálem naladěným „na notu“ především střední generace a CMT, který uvádí nejlepší hudbu z oblastí country.

Klienti Kabel Plus si mohou ovšem vybírat, kromě programů české a slovenské televize, stanic NOVA a PREMIÉRA, také z mnoha dalších atraktivních satelitních programů v německém, anglickém či francouzském jazyce.

Výčet by nebyl úplný, kdybychom nepřipomněli možnost příjmu kanálově zpracovaných rozhlasových pořadů v pásmu VKV a satelitního radia MTV.

MĚSTSKÉ ZASTUPITELSTVO V KOJETÍNĚ

NA SVÉM ZASEDÁNÍ 28. LISTOPADU 1995 SCHVÁLILO:

- odměny členům městského zastupitelstva a občanům, kteří pracují v komisích městské rady,
- *prodej pozemku p.č. 2813/46 zahrada o výměře 187 m² manželům Janě a Ludku Kytlicovým,*
- *prodej pozemku p.č. 2813/55 zahrada o výměře 16 m² manželům Jitce a Radomíru Vymětalovým,*
- *prodej pozemku p.č. 2813/56 zahrada o výměře cca 40 m² manželům Eleně a Liborovi Koňárkovým,*
- *prodej pozemku p.č.2813/57 zahrada o výměře 30 m² a p.č. 2813/56 zahrada o výměře cca 2 m² manželům Renatě a Rostislavu Hanákovým,*
- *prodej pozemku p.č.2813/59 zahrada o výměře 29 m² a p.č. 2813/60 zahrada o výměře 13 m² manželům Kozárkovým,*
- *prodej pozemku p.č. 2813/49 zahrada o výměře 151 m² manželům Jiřině a Jiřímu Pěchovým,*
- *prodej částí pozemků v ul. Dudíkova a Kroměřížská – st. pl. č. 443 o výměře 90 m², ost. pl. č. 603/2 o výměře 186 m² p. Fr.Paulusovi, AUTOSHOP I, Hulínská 3221, Kroměříž,*
- *prodej pozemku parc. č.163 stav. pl. o výměře 118 m² a parc. č. 176 stav. pl. o výměře 125 m² v ul. Husova manželům Kozárkovým, bytem Kojetín, bří. Šmejdoců,*
- *prodej domu čp.385 v objektu býv. ZZN se stav. pl. p.č.258 o výměře 512 m² p. Miroslavu Poláchovi, bytem Kojetín, ul. Sadová 1295,*
- *prodej pozemku parc. č. 430 st. pl. o výměře 445 m² a parc. č. 616 zahrada o výměře 501 m² v ul. Kroměřížská manž. Vavříkovým, bytem Kojetín,*

- změnu v kompetenci komise pro otázky bydlení a VPS, změnu v „Zásadách pro poskytování nájmu v domech s peč. službou“ a změnu v „Zásadách pro poskytování nájmu v obecních bytech“,
- odepsání pohledávky za dlužné nájemné p. Jar. Charbutovi,
- změnu rozpočtu města Kojetína pro rok 1995 podle rozpočtového opatření čís. 2/95,
- prodej nemovitostí (část býv. objektu ZZN) v ul. Palackého
- objektu se stav. pl. č. 1552 o výměře 156 m²,
- části pozemku par. č. 199/2 ost. pl. ozn. písm. „a“ o výměře 84 m²,
- části pozemku parc. č. 199/1 ost. pl. ozn. písm. „b“ o výměře 939 m² firmě top MARK s.r.o. se sídlem v Olomouci, ul. Kosmonautů.

VZALO NA VĚDOMÍ:

- předloženou zprávu o činnosti městské rady za uplynulé období,
- předloženou zprávu o postupu příprav rekonstrukce ZŠ a Gymnázia, – zprávu o postupu investičních akcí,
- harmonogram termínů pro použití prostředků „Fondu rozvoje bydlení na území města Kojetína“ v roce 1996,
- usnesení městské rady č.362/10–95 o pronájmu pozemků za účelem zemědělského využití,
- zprávu o rekonstrukci radnice,
- dopis pana Milana Merkla.

ULOŽILO:

- městské radě předložit návrh na výši odškodnění za zhodnocení domu č.p.385 dosavadními užívateli,
- majetkoprávnímu odboru zveřejnit podmínky pro poskytnutí půjček z FRB–K v roce 1996,
- starostovi provést potřebné kroky k zajištění finančního krytí investice rekonstrukce radnice.

ZRUŠILO:

- podle zákona č.265/1991 Sb. ve znění zákona č.135/1994 Sb. Vyhlášku o výhodnosti polohy nebytových prostor pro sjednávání nájemného.

DOPORUČILO:

- městské radě opětovně projednat a zvážit způsob rozdělení pronájmu pozemků.

– kw –

Několik židovských rodin provozovalo obchod textilním zbožím a konfekcí, který dříve byl doménou židovských obchodníků (Weisskopf, Langer, Buchwalderová a ještě jeden Weisskopf) a obchod kůží a koženým zbožím (Lowenthal, Weissenstein) a rovněž smíšeným zbožím (Sonnenschein, Weisskopf). Byl zde také sklad a obchod dřevem (Wurm) a kopytárna (Gotzlinger). Z dřívější tradiční oblasti židovských aktivit byl zde ještě sběr a výkup kůží (Grunn) a také ve spojení s obchodem dobytkem. V Kojetíně měl lékařskou praxi MUDr. Klein a zvěrolékařskou MVDr. Marmostein. Zvláštní skupinu pak tvořili židovští úředníci kojetínského cukrovaru, který byl původně židovským podnikem jako rodinná společnost Abraham Popper, Jonathan Friess a bratři Redlichové. Hlavními majiteli pak byla významná široce rozvětvená průmyslnická a cukrovarnická rodina Redlichů, o které už se hovořilo.

Všimněme si nyní ještě věkové skladby židovské komunity v předvečer 2. světové války. Musíme konstatovat, že její vývoj byl již řadu let nepříznivý a byl odrazem řady okolností. Promítal se do něho celkový dvacetiletý demografický vývoj republiky a v jeho rámci vývoj v židovských obcích v malých moravských městech, kde se počet stále snižoval, zatím co 57% moravských Židů bylo soustředěno ve třech okresech: Brno, Ostrava a Olomouc. Věková skladba židovských občanů v Kojetíně byla výrazně ovlivněna oním odchodem osob hlavně v produktivním věku jako důsledek hospodářské krize po roce 1930. Působil přitom i obecný trend směřující k rodině se dvěma dětmi. Vliv asimilačního procesu a jeho sekularizační důsledky nebyly v Kojetíně tak patrné podobně jako výrazně nepůsobila sionistická propaganda.

Nepříznivý demografický vývoj kojetínské židovské komunity je dobře patrný v podílu počtu žen v produktivním věku z celkového počtu židovských žen, tedy žen v letech 15 – 35. Činil jen kolem 1,5%. Relativně vysoký byl naopak podíl židovských osob starších 45 let, dosahující 55%, přičemž více než polovinu z toho tvořily osoby ve věku 65 – 85 let. Přitom podíl dětí ve věku do 15 let byl 17%. Většina rodin také vykazovala pouze dvě děti.

Připomeňme si ještě jednou sionistické hnutí a jeho odezvu v Kojetíně. Právě ve 2. polovině 30. let, když se stávalo fašistické ohrožení republiky bezprostředním a antisemitismus v sousedním Německu nabíral nebezpečné formy, nabízely mezinárodní sionistické organizace určitou možnost vystěhování Židů do Palestiny, kde vznikaly první kibucy. Přitom je zajímavé, že propagace sionistických organizací působila nejen na členy židovské obce, ale i na bezkonfesní Židy, kteří nyní za celkového mezinárodně politického ohrožení hledali svou identitu v židovském nacionalismu. Příkladem zde může být odchod členů rodiny Schembeckové, tedy i s dcerou Hanou, do Palestiny, ač nebyli členy židovské náboženské obce a byli zřejmě bezkonfesní. V této složité situaci nastávalo i pro kojetínské Židy těžké rozhodování, zda zůstat a nebo emigrovat. Času mnoho nezbyvalo, neboť 30. září 1938 byla podepsána tragická Mnichovská dohoda a tento den spolu se vznikem druhé republiky můžeme právem pokládat za počátek posledního dějství takřka 400-leté existence kojetínské židovské komunity.

KOJETÍNSTÍ ŽIDÉ VE DRUHÉ REPUBLICE 1938 – 1939

Ve třicátých letech byli kojetínští Židé již plně integrováni do života města. Po překonání hospodářské krize a v plné důvěře v demokratickou republiku žila nadále v Kojetíně, byť i zmenšená židovská náboženská obec, jejíž členové se věno-

vali hlavně tradičnímu obchodu.

Informace, které přicházely z Německa po nástupu Hitlera k moci a zvláště pak po tzv. „anšlusu“ Rakouska dávaly tušit, že Židé budou vystaveni persekucím jak hospodářským tak i společenským. Přesto však kojetínští Židé, zvláště starousedlíci, zůstávali po prvním šoku z Mnichovské dohody celkem klidní a snažili se najít nový způsob života. Dali se zmást názorem, který převládal ve světě, že nacionálně socialistické Německo během několika let ztroskotá a vše se vrátí do starých časů. Vždyť konečně taková příkoří a ohrožení své existence zažili Židé v diaspoře mnohokrát a vše se nakonec nějak urovnalo.

Jakmile začal 30. září 1938 zábor příhraničních oblastí německou armádou, došlo k masovému útěku tamních německých Židů do zbytku neobsazeného Československa. Druhá republika poskytla těmto židovským uprchlíkům asyl. Pro většinu z nich to byl asyl pouze dočasný, poněvadž se snažili emigrovat, kamkoli to bylo jen možné. Konečným cílem však byla u většiny z nich Palestina a splnění touhy po návratu na Sion, do Erec Jisrael. Je zajímavé, že v období let 1939 a 1940 německé orgány podporovaly židovskou emigraci, ovšem s podmínkou zanechání majetku. Tak se z protektorátu vystěhovalo do roku 1943 celkem 26.111 Židů.

Pro kojetínskou židovskou komunitu, která poklesla na pouhých 72 členů, znamenala Mnichovská dohoda hluboký zásah do každodenního života. Už v polovině října se objevily návrhy různých společenských a zájmových organizací na řešení židovské otázky. Vládě bylo předloženo memorandum, ve kterém se na vládě požadovalo, „aby pro budoucnost vůbec nebylo přístupno v zájmu nejdůležitějších statků národa vykonávat povolání lékařská, právnícká a technická Židy“. Mezi prioritní úkoly vlády druhé republiky patřilo řešení židovské otázky. A tak již 27. ledna 1939, jak uvádí protokol ze zasedání vlády, bylo rozhodnuto, že v činné službě nemají být ponecháni zaměstnanci židovského původu. Současně byla vydána dvě vládní nařízení, která byla již přímým útokem na Židy. Ukládala přezkoušet státní příslušnost osob, které ji získaly po roce 1918 a dále vytvořit právní zdůvodnění pro vyhoštění některých cizinců. Židé se měli hlásit do 30. dubna 1939. K praktickému uplatnění těchto vládních nařízení (Sb. I) čís. 14 a 15/39 již nedošlo. Přišel osudný 15. březen, obsazení zbytku republiky německou armádou a vznik protektorátu Čechy a Morava. Počátkem března byly ještě prováděny různé bankovní průmyslové transakce a přesuny židovského majetku, aby byly zachráněny průmyslové objekty před očekávanou arizací. Tak byl narychlo prodán kojetínský cukrovar a lihovar jako židovský majetek (Redlich) Spolku rolnických cukrovarů. Budeme-li nyní sledovat další osudy kojetínských Židů ve druhé republice a v tzv. protektorátě Čechy a Morava, musíme mít na paměti, že o dalším hospodářském a společenském postavení Židů nebudou rozhodovat oni sami, ale v podstatě německé orgány, i když vykonavatelem budou protektorátní orgány. Nastoupila morální, politická a především hospodářská diskriminace, která měla vytlačit protektorátní Židy na periferii české společnosti a zcela je izolovat od českého obyvatelstva. Konečným cílem protižidovských opatření bylo v rámci řešení „židovské otázky“ likvidovat Židy hospodářsky a v konečné fázi i fyzicky. Zatím ale ještě trvala druhá nebo mnichovská republika, jejíž vnitropolitický vývoj nemohl nechat kojetínské Židy na pochybách, že jsou nežádoucí. V krátkém údobí této republiky zesílil dosud tlumený antisemitismus, kterému zajistila publicitu fašistická organizace „Vlajka“ a časopis Národní obce fašistické „Arijský boj“. Ale i běžný denní tisk se zabýval řešením židovské otázky, jak to ukazuje Lidový deník, který psal: „Konečné zúčtování se Židy. – Konečně dochází ke spravedlivému zúčtování se Židy, kteří mají největší podíl na

zločinech spáchaných pokoutním obchodem na nejširších vrstvách českého národa. Mravní katechismus Židů obsahuje místo morálky v náboženském smyslu plno obchodnických pravidel“. Na české obyvatelstvo neměl takový tisk žádný významnější vliv. Nepřátelství proti Židům, zvláště po útěku z okupovaného pohraničí, bylo motivováno spíše národnostně vůči Židům hovořícím německy. V Kojetíně nebyla situace vyhocena, jak tomu v některých obcích bylo, kde byla značná koncentrace německy mluvících Židů – uprchlíků. Kojetínští Židé žili ještě v únoru a počátkem března v mylné představě, že k podobným akcím jako v Německu nemůže dojít a že se jedná jen o další z projevů antisemitismu, kterými se nedá vláda ovlivnit. Skutečnost však byla zanedlouho zcela jiná a horší než si kdo mohl myslet.

KOJETÍNSTÍ ŽIDÉ V PROTEKTORÁTĚ ČECHY A MORAVA 1939 – 1945

Zbytek historických zemí, který zůstal po zaboru pohraniční oblastí, byl 15. března 1939 obsazen německou armádou a Čechy a Morava byly začleněny do velkoněmecké říše jako tzv. protektorát Čechy a Morava. Protektorátní vláda v čele s ministerským předsedou Rudolfem Beranem projednala a schválila hned 17. března na své první schůzi soubor protižidovských opatření. Ještě v březnu vydala protektorátní vláda dvě nařízení týkající se dosazování správců a komisařských důvěrníků (Treuhänder) do židovských obchodů a závodů a dále o nakládání s židovským majetkem. Tato nařízení ovšem podléhala schválení říšským protektorem. Tyto dokumenty vytvořily i v Kojetíně podmínky pro účinný zásah k odstranění zdejších Židů z hospodářského života.

Protižidovská opatření, která byla vydána v době vojenské správy protektorátu, byla nahrazena výnosem říšského protektora z 21. června, který se týkal židovských majetků. U opatření vyplývajících z výnosu se již počala uplatňovat kriteria židovství podle tzv. norimberských zákonů. Návazně pak bylo zřízeno v Praze ústředí pro řešení židovské otázky v protektorátu „Zentralstelle für Regelung der Judenfrage in Bohmen und Mahren“. Původně měl tento úřad působnost pro Prahu, v roce 1940 pak jeho působnost byla rozšířena na celý protektorát.

Zastavme se krátce u těchto říšských zákonů, které ovšem byly uplatňovány i v protektorátě a samozřejmě i na územích, která během 2. světové války byla obsazena německou armádou. Jedná se o několik zákonů, které byly schváleny 15. října 1935 na říšském sjezdu NSDAP, který se konal právě v Norimberku.

Tento soubor zákonů byl oficiálním dokumentem protižidovské státní politiky a jedním ze základních elementů hitlerovského fašismu. Pro protektorát a jeho vnitropolitický vývoj byly rozhodující především dva zákony. Zákon o říšském občanství (Reichsbürgergesetz), podle něhož Žid nemohl být říšským občanem a nabývat občanská práva. Dalším byl zákon na ochranu německé krve a cti (Gesetz zum Schutz des deutschen Blutes und der deutschen Ehre). Prováděcí nařízení říšského ministra vnitra určovalo podle počtu židovských prarodičů tzv. židovské míšence. Míšencem 2. stupně byla osoba mající jednoho židovského prarodiče a míšencem 1. stupně osoba mající dva židovské prarodiče. Prováděcí nařízení dále obsahovalo různé zákazy a omezení týkající se říšských občanů a jejich styku s Židy. Protektorátní nařízení nyní aplikovala resp. vycházela z norimberských zákonů. Tyto vysloveně rasistické zákony měly vytvořit právní zdůvodnění pro postupná opatření počínaje morální diskriminací přes hospodářskou až k úplné exterminaci 6 milionů Židů a osob židovského původu v Německu a na územích okupovaných během

2. světové války německou armádou. Přitom byly podle rasové definice pokládány za Žida a židovského míšence osoby nejen podle současného nebo dřívějšího náboženského vyznání (např. pokřtění Židé), ale i osoby bezkonfesní. Norimberské zákony se vztahovaly nejen na osoby židovského vyznání registrované židovskou náboženskou obcí, tzv. „Glaubensjuden“, nýbrž i ostatní osoby určené norimberskými zákony, tzv. „Geltungsjuden“.

V Kojetíně byli vedle Židů jako členů náboženské obce, i když jen v několika málo případech, křesťanští konvertité a osoby bezkonfesní. Zvláště složitá byla otázka smíšených manželství a dětí z těchto manželství, když začaly transporty do Terezína a do vyhlazovacích táborů.

Norimberské zákony byly postupně zaostřovány různými prováděcími nařízeními, kterými byla ještě více omezována osobní svoboda a občanská práva Židů a židovských míšenců, pokud jim vůbec nějaká zbývala. Jestliže takové osoby nebyly vedeny v seznamu náboženské obce židovské, byly povinny se samy přihlásit k registraci.

Na počátku protektorátu žilo v něm celkem 118 210 osob, na které se vztahovaly norimberské zákony. Tento počet byl zjištěn úředním šetřením, které bylo provedeno pro říšského ministra a byl základem pro všechny další výpočty německých orgánů, i když se uvádějí i jiná čísla. Tito Židé byli postupně vyřazováni z veřejných služeb a povolání a zbavováni občanských práv cestou různých opatření protektorátních i německých orgánů. Tak i kojetínští Židé byli vyloučeni z telefonního styku, nesměli vlastnit auto ani je řídit. Při cestě vlakem směli použít jen poslední vagon a později pak dokonce jen poslední oddíl ve vagoně. K tomu přistupoval i zákaz pobytu v nádražních čekárnách a restauracích. V letech 1939 – 1940 se německé orgány zaměřovaly spíše na morální a společenskou diskriminaci a povolaly židovskou emigraci, ovšem při vzdání se veškerého majetku. Z protektorátu se v období 1939 – 1943 vystěhovalo celkem 28.111 Židů.

Rozhodujícím krokem k vyčlenění Židů byl výnos presidia protektorátního ministerstva vnitřní ze dne 3. srpna 1939 (čís. 11206/39), který stanovil omezení a zákazy činností Židů. A tak podle uvedeného výnosu platil i pro kojetínské Židy zákaz divadel, biografů a také sportovních a zábavních podniků. Postupně se předpisy zpřísnily, takže nakonec měli Židé zakázáno jakoukoliv účast na kulturním životě. V obchodech směli nakupovat jen v určené hodiny, jak to ukazuje jedna z tehdejších vývěsek. Od září 1939 nesměli Židé po 20. hodině opouštět byt. Postupně byly Židům omezovány přiděly potravin a později byli vůbec vyloučeni z přidělu určitých potravin (ovoce, marmeláda, česnek, cibule).

Tyto zákazy a omezení měly ještě závažnější dopad na židovské občany v oblasti majetkové a hospodářské. Vedle vyloučení Židů z výkonu určitých svobodných povolání bylo jim zakázáno nakládat s nemovitostmi a do úschovy byly vzaty cenné papíry. Židé museli předložit okresnímu hejtmanství soupis movitého i nemovitého majetku, se kterým nemohli napříště volně nakládat, obstateny byly bankovní účty a vázány vklady, z nichž mohli vybírat jen povolené částky. Od února 1940 byly občanské legitimace Židů označeny červeným písmenem „J“ podle německého Jude – Žid.

Einkaufszeit für Juden
 15-17 Uhr
Nákupní doba pro židy
 Ausser dieser Zeit ist der Einkauf den Juden verboten.
 Mimo tuto dobu jest vstup židům zakázán.

GRATULACE

V MĚSÍCI PROSINCI 1995 SE DOŽILI:

Alžběta Lučanová	96 let	Emanuel Šlosárek	93 let
Ludmila Šestiprstá	88 let	Marie Vojkůvková	87 let
Olga Mikulíková	84 let	Zdenka Dvořáková	83 let
Božena Juřenová	82 let	Josef Horáček	81 let
Vlastimila Vařeková	81 let		

z Kojetína

Marie Hájková	84 let	Zdenka Voždová	94 let
---------------	--------	----------------	--------

z Kojetína – Koválovic

75 LET OSLAVILI

Anna Plevová z Kojetína

70 LET OSLAVILI

Josef Brož	Vilém Hošek
Anežka Kocmánková	Marie Kuraczková
Zdeňka Martiňáková	Anna Peturová
Ladislav Polák	Miloslav Řehák
Jan Zupko	

z Kojetína

STŘÍBRNÉ SVATBY

Vladislav a Marie Huňáčkovi z Kojetína

Blahopřejeme!

VÍTÁNÍ DĚTÍ DO SVAZKU OBČANU MĚSTA

Dne 16. prosince 1995 byly přivítány do svazku občanů města Kojetína tyto děti :

Barbora Mlčáková	Lenka Krejčí
Radomír Doležel	

ZIMA

..... rampouchy cinknou ... a je tu zima. Děti se rozprchnou po zasněžené pláni za městem, aby se na chvíli zbavily všech starostí a radovaly se každým kouskem své dušičky. Za chvíli už je na louce slyšet : „Fuí, bum, ááá, padám svist!“ Jej co to bylo?! Přece sněhová koule. A kolik jich ještě v této bitvě bude.

A co dospělí?.Ti sedí doma a utrápeně vzdychají nad svými problémy. Jak to všechno stihnou, kde vezmou peníze, co ještě musí všechno udělat?! A tak sedí a vzdychají. Občas se podívají z okna, kde už se stmívá a tmou prosvítají bílé střechy sousedních domků. Kdo z nich si vzpomene na své dětství, kdy už při prvních vločkách vytrvale tlačil své sánky do malého kopce plného stejně nadšených dětí. A jak byl šťastný, když mu malé studené vločky přistávaly na nose a on se marně snažil vidět, jak vypadají zblízka. Někdo si jistě po letech vzpomene a kdekomu přijde líto, že ty časy už jsou dávno pryč. Avšak málokdo si řekne, což si to takhle zkusit znovu. Zase si jednou hrát jako malé děti na stráních za domem. Tak proč prostě jednou neposlechnete své děti, když za vámi přijdou s prosbou : „Tati, mamí, pojd' si se mnou hrát!“. Stačilo by jenom jednou neřít : „Když já teď nemám čas!“ Prostě je vzít za ruku, oprášit staré sáně, narazit kulicha a jít. Jistě si říkáte, to přece nejde, vždyť by se mi lidé smáli. V kulichu bych vypadal jako...

... a jít sánkovat? Nebo stavět sněhuláka? V mých letech? To přece skutečně nejde. Ale proč by to nešlo? Na to by klidně děti mohly použít známý rodičovský argument „všechno jde, když se chce!“ No a máte to! Tak už nehleďte důvody proč ne, ale raději proč ano. Že nevíte? Ale já vím. Zkuste si představit ten pocit, když za vámi po pár letech děti přijdou a zeptají se : „Tati, mamí, pamatujete, jak jsme tenkrát...“ A vy jenom přitakáte a řeknete si : „Jó, to byly časy!“ A hned vám bude líp. Jenom to zkuste! Až dočtete tyto řádky, zvedněte se z křesla, vyhrabejte ze skříňky starou čepici, šálu, odložte své kožené rukavičky, navlečte pořádné palčáky a vyrazte!

Kam, že to máte jít? Jen nedělejte, že nevíte! Přece ven! Brodit se sněhem a zase jednou uspořádat pořádnou sněhovou bitvu. Ale musíte hned, protože za chvíli přijde jaro, sníh zmizí a jediné co vám zbyde budou vzpomínky na radostně prožitou zimu.

Lenka Němečková
studentka Gymnázia Kojetín

C + M + B

(6. leden – svátek sv. Tří králů)

Již od 4. století je tento den označován jako svátek Zjevení Páně. Jeho spojení se Třemi krály je pozdějšího původu a je svou podstatou lidové.

V evangeliu sv. Matouše čteme : „Když se narodil Ježíš v judském Betlémě

za dnů krále Heroda, hle mudrci (mágové) od východu se objevili v Jeruzalémě... Vešli do domu, padli na zem, klaněli se mu a obětovali přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu.“

Nikde se neuvádí ani počet mudrců, ani jejich jména. V dobách starokřesťanských kolísal jejich počet od dvou až po dvanáct. Teprve později se ustálil na třech. Tento počet je odvozen pravděpodobně ze tří darů. K záměně mudrců za krále došlo pak ve středověku v souvislosti s rozšířením jejich úcty. Roku 1194 družina římského císaře přinesla z milánského kostela sv. Eusrogia do chrámu v Kolíně nad Rýnem ostatky, považované za ostatky sv. Tří králů.

První autor, který uváděl jejich jména, byl kancléř pařížské Sorbonny Petr Comestor ve 12. století. Jména Kašpar, Melichar a Baltazar jsou známa ze zkratky „C + M + B“, psané spolu s datem svěcenou křídou na dvéře. Podle některých badatelů však může být její původní význam jiný, zřejmě šlo o požehnání „CHRISTIS MANSIONEM BENEDICAT“, česky „Kristus ať požehná přibýtek“. Letopočet u písmen C+M+B může znamenat také počátek roku, neboť před zavedením juliánského kalendáře začínal rok i 5. nebo 6. lednem.

Divadelní hry o narození Krista a příchodu Tří králů hráli v barokní době žáci jezuitských kolejí. Tyto hry byly pro svou výpravnost mezi prostým lidem oblíbené. Některé verše převzali malí koledníci, kteří obcházeli domy a recitovali různá přání. Tři králové chodívali sami, původně je představovali mladíci, později děti. Masky byly jednoduché – papírová koruna, vousy z koudele nebo vaty, místo vzácného roucha dlouhá bílá košile přepásaná provazem, červeným šátkem nebo stuhou. A pochopitelně začerněné tváře třetího krále.

Svátkem sv. Tří králů se končil cyklus vánočních svátků. Toho dne se obvykle odstrojoval stromeček, v některých krajích ho však nechávali spolu s betlémem až do Hromnic.

– řez –

STAV KONTA PRO OBNOVU RADNICE

Stav konta u ČS a.s. č.ú. 35-912154-838/0800 činí ke dni 15.12.1995 celkem 301.208,- Kč.

V měsíci prosinci přispěli:

Občané našeho města 1.400,- Kč
obce a města 13.000,- Kč

– bk –

KAPKA V MOŘI

(Občané milión svému městu)

„Neštěstí nechodí po horách, ale po lidech“, říká stará lidová moudrost. Tak se může stát neuvěřitelná věc: městu vyhoří radnice. Nejsem Koječák, ale když jsem spatřil ohněm zuboženou radnici, jednu z nejkrásnějších budov města, byl jsem dojat k slzám. Musí se něco dělat! Škoda jde do milionů. Byla vyhlášena sbírka.

Za pár týdnů bylo ve spořitelně od obětavých občanů a organizací přes čtvrt miliónu korun. Mezi nimi bylo i 5 tisíc odevzdaných na výzvu v Husově sboru ČČSH. Ustrnuli jsme ale, když jsme četli v Kulturním kalendáři, že za listopad přibylo na konto pro obnovu radnice jen něco přes 12 000 Kč. Jsou lidé tak lakomí nebo nemají rádi své město? Či jsou lhostejní? Zvyklí jen brát a chtít jen pro sebe? Co člověka dělá člověkem je umění pomoci když je třeba, prostě být štědrý.

Štědrost otevírá lidská srdce. Otevírá je láskou. Láska je vždy radost. Zde je odpověď na otázku, proč je mezi lidmi tak málo opravdové radosti. Chybí totiž opravdová láska. Protože je třeba začít u sebe, měli bychom se všichni sami sebe zeptat, kolik jsme dali na pomoc městu, zda nemůžeme dát ještě znovu a víc, abychom mohli říci svým dětem a vnukům, až se radnice znovu zaskvěje v nové krásce: „I my jsme na to dali, je to i naší zásluhou.“

V Husově sboru ČČSH se schází týdně hrstka lidí. Ale dělali jsme letos už několik sbírek: na studentský a tiskový fond, na utečence a bezdomovce, na Albánii (rok před tím na Rumunsko), na akci LL = likvidace lepry ve světě, kdy 150,- Kč stačí na léky k záchraně jednoho člověka v počátečním stadiu nemoci. Rozhodli jsme se odvést sbírky všech našich vánočních bohoslužeb na konto pro obnovu radnice. Věříme, že to bude aspoň tisíc korun. Je to jen kapka v moři. Ale bez těchto kapek by moře vyschlo. Přestalo by být mořem. Přidejte se! Otevřete svá srdce! Tak se stane nový rok šťastným pro naše město i pro nás.

ThMgr. D.Malý

ZÁPIS DĚTÍ DO 1. TŘÍD

se bude konat ve čtvrtek 18. ledna 1996 od 16 do 18 hodin a v pátek 19. ledna 1996 od 15 do 17 hodin v budově Základní školy nám. Míru v Kojetíně – 1. poschodí a na Základní škole ul. Sv.Čecha v budově na Komenského náměstí v Kojetíně.

K zápisu je třeba přinést rodný list dítěte, doklad o bydlišti – občanský průkaz jednoho z rodičů.

Při zápisu mohou rodiče požádat o odklad školní docházky o jeden rok pro dítě, které není dostatečně tělesně nebo duševně vyspělé.

Žádost obdrží při zápisu a doloží vyjádřením lékaře nebo psychologa z Okresní pedagogicko-psychologické poradny v Přerově.

Do 1. tříd se zapisují děti, které do 1. září 1996 dovrší 6. rok věku.

Pokud rodiče z různých důvodů nemohou zapsat dítě do 1. třídy v určených termínech, mohou tak učinit dodatečně, vždy dopoledne v ředitelnách ZŠ nám. Míru a ZŠ ul. Sv. Čecha v Kojetíně.

Předpokládá se, že ve škol. roce 1996/97 budou v Kojetíně otevřeny tři první třídy – 2 na ZŠ nám. Míru a 1 na ZŠ ul. Sv. Čecha.

ředitelé škol: Mgr. Alena Veselá

Jaroslav Šiška

CO BYLY PTP A KDO SKUTEČNĚ BYLI „PÉTÉPÁCI“?

Příspěvek k 45. výročí utvoření Pomocných technických praporů (PTP) v čs. armádě 1950 – 1954

V povědomí značné části populace a zejména mladší a mladé generace, ovlivněné zábavnou knihou, následně zfilmovanou, spisovatele Švandrlíka, se jeví „Černí baroni“ jako přijatelná a veselá vojna. Skutečnost však byla zcela jiná.

Ani čtenáři, ani diváci, nebyli současně blíže informováni o politické situaci v padesátých letech, o období, kdy desetitisíce československých občanů bylo odsuzováno na mnoho let do věznic, pracovních táborů, kdy docházelo k popravám politických odpůrců, ke střílení při pokusu o ilegální přechod západní hranice, kdy umírali lidé při výsleších, kdy byly postupně likvidovány drobné a střední živnosti, odebírána půda rolníkům a tito nuceni vstupovat do nově vytvářených zemědělských družstev.

A právě v tuto dobu nastupovali před více jak 45 lety do Pomocných technických praporů (PTP) první nováčci ke službě v armádě spolu s těmi občany, kteří si dosud plně neodsloužili celkovou dobu trestu v civilních Táborech nucených prací (TNP), ne vždy jen na základě soudního rozhodnutí.

Nováčci nastupovali v rámci základní vojenské služby k 1. říjnu 1950 na základě posudků z jednotlivých obcí a měst s označením politické nespolehlivosti. Byly to tehdy v padesátých letech tzv. akční výbory Národní fronty nebo zvláštní komise v armádě, které tak uplatňovaly diskriminační politiku založenou na komunistické ideologii třídního boje. Vyhledávaly osoby, jak v civilním životě nebo i v armádě, u kterých se předpokládalo, to jest bez důkazů nebo soudního rozhodnutí, že by mohly škodit budování státu, rozvoji socialismu nebo komunismu, nebo i velmocenským zájmům Sovětského svazu.

K donucení ve službě v těchto útvech používal komunistický režim buď povolání k výkonu povinné základní nebo náhradní služby, později k výkonu mimořádného vojenského cvičení. V tomto a následujících letech, t.j., až do roku 1953, byli do PTP zařazováni občané ve věku od 17 do 60 let věku, bez ohledu na jejich branný poměr a s vyznačením politické klasifikace „E“. Tak došlo k tomu, že spolu sloužili nováčci a osoby, které si již odsloužily základní vojenskou službu před nebo po druhé světové válce a byli mezi nimi i ti, kteří v době druhé světové války

bojovali v zahraničním vojsku při osvobození tehdejší Československé republiky.

Ale již 5. září 1950 byli do tzv. lehkých PTP zařazeni duchovní, řeholníci a seminaristé, kteří „neměli kladný postoj k republice a k jejímu lidově demokratickému zřízení“ a měli být politickým školením a manuální prací převychováni.

Výběr pro nástup základní služby nebo následné přeřazení od bojového útvaru, nebo na mimořádné vojenské cvičení podle § 39 branného zákona, byl prováděn podle následujících kritérií :

- 1) osoby, které se dopustily trestných činů podle dekretů presidenta republiky, nařízení nebo zákona na ochranu republiky,
- 2) osoby zařazené do Táborů nucených prací (TNP),
- 3) osoby, které byly nebo jsou majiteli továrny či podniku nad 10 zaměstnanců,
- 4) osoby, které vlastnily nebo vlastní pozemky nad 20 ha,
- 5) osoby, které vlastnily nebo vlastní velkostatek,
- 6) osoby, které vlastnily nemovitý majetek s výnosem vyšším než 10 tis. Kčs měsíčně,
- 7) osoby, které byly po Únoru 1948 odstraněny akčními výbory z veřejných funkcí,
- 8) osoby, které jsou dětmi osob uvedených pod bodem 1 – 7,
- 9) osoby, které byly zadrženy při pokusu o ilegální přechod státní hranice,
- 10) osoby, jejichž rodiče nebo sourozenci uprchli do zahraničí,
- 11) osoby, které SNB prohlásí za nespolehlivé z jiných důvodů.

V neposlední řadě to bylo, mimo uvedená kritéria, v mnoha případech i vyřizování osobních účtů občanských nebo stranických orgánů.

Další skupinou to byli občané, kteří ještě neměli splněnou základní vojenskou službu k vůli odkladu studia na vysoké škole. Ti, kteří byli označeni spoluobčany nebo prověřovacími skupinami za politicky nespolehlivé, byli neprodleně odvedeni a odesláni k PTP. V neposlední řadě byli do PTP odvedeni muži, kteří měli odmítavý postoj k zakládání JZD nebo předání své živnosti státu nebo družstvu. Šlo o muže ve věku 45 – 60 let.

Do roku 1953 bylo zřízeno okolo 25 útvarů a prošlo jimi 38–40 tis. občanů. Pomocné technické prapory byly určeny pro různé druhy práce. Zajišťovaly práce v lesích, kamenolomech, ale zejména na stavbách vojenského i civilního sektoru a v dolech. Pro objekty tajného charakteru byly již počínaje rokem 1951 vytvořeny pracovní jednotky, až na výjimky, z politicky spolehlivých občanů, kteří buď ovládali řemeslo, nebo byli způsobilí zvládnout fyzickou práci. K těmto útvarům, které nesly název Technické prapory (TP), byli zařazováni i občané se sníženou zdravotní klasifikací. A právě u jednoho takového praporu, přímo I. TP na Zelené Hoře u Nepomuku, popsal spisovatel Švandrlík život, kde vylíčil režim a pracovní náplň vojáků, ukázal pravdivě na všeobecnou úroveň velitelského sboru, něco možná jako autor přidal, ale zejména zneužil názvu PTP, aniž by se omluvil.

Služba u PTP byla hrubým zneužitím branného zákona pro politickou persekuci zahrnující prokazatelně, mimo jiné, následnou deportaci příslušníků PTP po pěti letech služby mimo území našeho státu. K uskutečnění tohoto záměru nedošlo jen v důsledku úmrtí Stalina a Gottwalda a následného zmírnění represí, ale již i na

nátlak mezinárodní veřejnosti.

Z právního hlediska představují PTP jedno z nejhromadnějších porušení zákonů oficiálními státními institucemi. Vojáci s vyznačením politické nespolehlivosti a klasifikací „E“ prošli službou u PTP jen minimálním, základním vojenským výcvikem (tzv. pořadovou přípravou) a beze zbraně. To, že byli využíváni k pracovní činnosti zejména ve stavebnictví (tzv. lehké PTP) a v dolech (tzv. těžké PTP) do jisté míry neodporovalo tehdejšími právními předpisy, především brannému zákonu. Ten určoval, že „vojenských osob v činné službě smí být použito také při pohromách ohrožujících lidské životy nebo hospodářské statky a pro přechodnou dobu, v mimořádných případech, vyžadují-li to hospodářské zájmy státu“. Poměrně široká formulace umožňovala vlastně neomezené nasazení vojáků do tzv. pracovních výpomocí armády a na přelomu čtyřicátých a padesátých let to bylo vzhledem k plnění I. hospodářského pětiletého plánu prakticky vše.

– st –

– pokračování příště –

MĚSTSKÁ POLICIE V KOJETÍNĚ INFORMUJE

Při asistenci odboru sociálních věcí v ulici Padlých hrdinů, byl hlídkou městské policie zajištěn a předán PČR celostátně hledaný občan, který se v Kojetíně zdržoval u svých příbuzných.

Ve dvou případech spolupracovala MP s PČR při převozu nepřizpůsobivých občanů na patřičná místa. Tato součinnost se stává v poslední době nutnou a velmi častou náplní obou policií.

Kontrolou dodržování Obecně závazné vyhlášky o místních poplatcích, byla pokutována majitelka ročního psa, která nepředložila hlídce MP kontrolní známku. Prokazatelně bylo zjištěno, že nesplnila povinnost vlastníka psa.

– ad –

ZALOŽENÍ ODDÍLU STOLNÍHO TENISU TJ SOKOL V KOJETÍNĚ

Stolní tenis patřil již v dřívějších letech k významným sportovním odvětvím v našem městě. Po mnohaletém útlumu této činnosti se podařilo za pomoci města získat jako základní podmínku pro nový rozvoj oblíbeného sportovního odvětví bývalou uhelnu u kotelny v Dudíkově ulici. Zvolený výbor oddílu stolního tenisu se dal s elánem do práce, aby prostory pro oddíl byly vhodně upraveny. Veškeré práce jsou náročné nejen po stránce stavebních úprav, jako např. vybudování nové podlahy, topení, elektrického zařízení apod., ale také vyžadují hodně finančních

prostředků. Úpravy postupují kupředu a i když není všechno ještě úplně dokončeno, základní zařízení a vybavení umožnilo splnit předsevzetí výboru oddílu, otevřít tuto hernu stolního tenisu do konce roku 1995.

Výbor oddílu stolního tenisu TJ Sokol v Kojetíně využívá této příležitosti, aby poděkoval městu Kojetínu, Cukrovaru a.s. Kojetín a Seliku a.s. Kojetín za hmotnou a finanční podporu, která byla pro činnost oddílu dosud poskytnuta. Výbor oddílu věří, že se i v budoucnu najdou vždy sponzoři, kteří podle svých možností přispějí k vytvoření pěkného sportovního stánku pro Kojetín.

Členskou základnu oddílu tvoří prozatím 12 členů, z nichž bylo sestaveno družstvo mužů hrajících v současné době okresní přebor. Po otevření herny stolního tenisu bude proveden nábor z řad žáků, dorostu, mužů a samozřejmě též dívek a žen, kteří budou mít možnost naučit se, zdokonalit se a soutěžit v krásném sportu.

Předsedou utvořeného výboru oddílu byl zvolen dlouholetý bývalý hráč stolního tenisu a funkcionář oddílu pan Zdeněk Mrázek.

výbor oddílu stolního tenisu
TJ Sokol Kojetín

KNIHKUPECTVÍ • KAZETY • CD • TISKOPISY

ZDENĚK NĚMEC Masarykovo nám. 34, 752 01 Kojetín
☎ 0641/96 4315

Naše prodejna Vám nabízí:

ŠIROKÝ VÝBĚR 📖 **KNIH PRO ZÁBAVU I POUČENÍ**

🎧 **CD, KAZETY OD DECHOVKY PO METAL**

📄 **TISKOPISY PRO PODNIKÁNÍ**

**DAŇOVÉ DOKLADY - FAKTURY, DODACÍ LISTY
A MNOHO DALŠÍCH**

**PRODÁVÁME VLAKOVÉ JÍZDNÍ ŘÁDY
JSME PLÁTCI DPH**

*Na Vaši návštěvu se těší
Zdeněk Němec*

Kino

HANÁ Kojetín

LEDEN 1996

Čtvrtek 4.1.
v 17,30 a 20 hod.

Neděle 7.1.
v 17,30 a 20 hod.
Pondělí 8.1.
ve 20 hod.

Čtvrtek 11.1.
v 17,30 a 20 hod.

Neděle 14.1.
v 17,30 a 20 hod.
Pondělí 15.1.
ve 20 hod.

Čtvrtek 18.1.
v 17,30 a 20 hod.

Neděle 21.1.
v 17,30 a 20 hod.
Pondělí 22.1.
ve 20 hod.

Čtvrtek 25.1.
v 17,30 a 20 hod.

Neděle 28.1.
v 17,30 hod.

Neděle 28.1.
ve 20 hod.
Pondělí 29.1.
ve 20 hod.

KONGO

Tragický osud expedice v srdci černé Afriky.

ZACHRAŇTE WILLYHO 2

Nová dobrodružství chlapce a kosatky Willyho. Dramatičnost, akční napětí a scény na volném moři.

RYCHLEJŠÍ NEŽ SMRT

Sharon Stoneová jako anděl pomsty v novém americkém westernu.

VRAŽEDNÉ ALIBI

Hluboko ve floridské bažině je ukryto tajemství, které může zachránit odsouzeného na smrt, nebo nechat vraha znovu zabít.

PINK FLOYD: THE WALL

Filmová verze nejslavnějšího dvojalba legendární rockové skupiny.

SKRÝŠ

Mystický thriller spojuje prvky napínavého dramatu kolem hledání úchylného vraha s motivem "života po smrti".

MUTANT

Ohromující science - fiction thriller.

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

Kreslená pohádka z produkce Walta Disneye

PŘEPADENÍ 2: TEMNÉ ÚZEMÍ

Nekorunovaný král akčních filmů Steven Seagal se vrací z Pacifiku na pevnou zem.

Vydává Městské kulturní středisko Kojetín
Sazba a tisk KATOS Kojetín